11e JAARGANG. № 93.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT.

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaja. ½ jaar......... ƒ 18.—
„ Java en buitenbez. „ do.......... „ 20.—
„ Europa „ do.......... „ 25.—
De OOSTPOST verschijnt dagelijks, met uitzondering van den ZONDAG.

ZATURDAG 25 APRIL 1863.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel. Advertentiën met groote letters betalen dubbel. Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

Sluiting der Landmail-pakketten.

den 9den Mei 's namiddags ten 4 uur.

ADVERTENTIEN.

Namens den Directeur der Burgerlijke openbare werken wordt bekend gemaakt, dat de op den 27sten dezer te BATAVIA te houden

UITBESTEDING

voor den bouw van de ijzeren brug over de KEDIRIE rivier zal plaats hebben **bij inschrijving zonder opveiling of mijning.**

SOERABAYA, Namens de Resident,
18 *April* 1863. *Le Secretaris,*
(3102) WEGENER.

UITBESTEDING.

Op aanstaande Vrijdag den eersten Mei a. s. DES VOORMIDDAGS TEN 10 URE zal ten burele van den ondergeteekende

UITBESTEDING

worden gehouden, voor de vrachtvrije levering van:

I perceel

80 KOEIJEN en 7 STIEREN te MACASSAR en

II perceel

4 KOEIJEN en 1 STIER te LARANTUKA.

De voorwaarden liggen dagelijks met uitzondering van zon- & feestdagen van 8 tot 2 ure ten zijne burele ter lezing, alwaar ook nadere inlichtingen te bekomen zijn.

De Onder Intendant 1e *klasse in de* 3e *Militaire Afdeeling op Java.*
Bij Absentie
De Onder Intendant 2e *klasse der Militaire Administratie*
SOERABAYA, DE GROOT.
den 31*sten Maart* 1863. (3045)

Subcommissie van Onderwijs.

Schoolkommissarissen over de maand April
de Heer R. VAN NOORD BORSKI.
„ „ Ds. A. A. TH. MOUNIER.

JONGENS WEEZEN-INRIGTING

Commissarissen over de maand April.
W. CORFS DE VRIES.
J. L. VAN GENNEP.

POST-KANTOOR.

Op Maandag den 27*sten a. s.* DES VOORMIDDAGS TEN 10 URE, zullen post-pakketten worden gesloten voor BAWEAN en BANDJERMASSING.

SOERABAYA, *1e Postkommies,*
24 *April* 1863. C. WELTER.
(3127

VENDU-DEPARTEMENT

Pubieke Vendutiën.

Op Maandag 27 April 1863.

Bij den Kapitein VALKENHOFF in het Militair Kampement van Meubelaire goederen, wegens vertrek.

op Dingsdag 28 April 1863.

Bij den Luitenant OBERSCHORFHEIDE in het Militair Kampement van Meubelaire goederen wegens vertrek.

Op Woensdag 29 April 1863.

Ten sterfhuize van den heer SPANGENBERG te Lumbong Malang van Meubelaire goederen.

Op Donderdag 30 April 1863.

Bij den kommissionair B. van der ZWAAN in de chineesche kamp, van diverse goederen en van vier huizen en Erven.

Op Vrijdag 1 Mei 1863.

Bij de kommissionairs gebroeders PERRET & CO in de stad van diverse goederen.

GEBOORTEN.

Voorspoedig bevallen van eene DOCHTER A. G. VAN LIGTEN, echtgenoot van
Soerabaya, E. VAN DER HOFF.
21 *April* 1863. [3116]

Bevallen van eenen *ZOON* C. A. NASH *Tielman.*
SOERABAYA, 22 April 1863. (3122)

VENDUTIE

Wegens Vertrek naar Bandjarmasin, bij den kapitein der Infanterie

VALKENHOFF,

IN HET KAMPEMENT,

Op Maandag 27 April.

Van eenen nieuwen en goed geconserveerden INBOEDEL als:

Tafel-, Batavíaasche en Soerabayasche **stoelen**, Europeesche met groen laken bekleede **speeltafels**, **kroon-, hang-, moderateur- en staande lampen**, groote en kleine Amboinhouten **kleerkasten**, **dispenskasten**, **waschtafels** compleet, **spiegels**, **schilderijen**, **knapen**, **toiletspiegels**, een bijzonder groot **ijzeren** Europeesche en een groot Amboinhouten **ledikant** met toebehooren, met damast bekleede **banken**, een groot nieuw **buffet**, **eet- en theeserviezen**, **vloe matten**, goed loopende **klokken** en zingende **kanarievogels**;

VOORTS:

een zoo goed als nieuwe VIS À VIS en een span deugdzame overwalsche WAGENPAARDEN, en nieuwe TUIGEN, WAGEN en PAARDEN, *inmiddels uit de hand te koop.* (3130)

Verkoop van Tabak

BIJ

INSCHRIJVING,

Op Maandag 27 dezer

zullen de ondergeteekenden bij inschrijving te koop aanbieden:

289 pakken TABAK, hoofdmerk Klakah oogst 1862-3

167 pakken TABAK hoofdmerk SA oogst 1862-3.

Billetten in te leveren op voornoemden dag 's morgens voor 11 uur, ten kantore van de ondergeteekenden, alwaar, de monsters ter bezigtiging en de voorwaarden der inschrijving ter inzage liggen.

SOERABAYA, 20 *April* 1863.
[3112] J. F. VAN LEEUWEN & CO.

Op de VENDUTIE

van Donderdag 30 *April*

ZAL WORDEN VERKOCHT:

ruim 2000 picols cargo en tafel **RIJST** cc. 400 kleine mandjes **SUIKER** p. m. 24 zakken versche arabische **GRAM** bij kleine kavelingen voor dagelijks gebruik.

(3125) B. VAN DER ZWAAN.

Op VENDUTIE

van Donderdag 30 April a. s.

zal worden verkocht:

Een HUIS en ERF staande in de kampong Baroe Blok 1 wijk J. in eigendom toebehoorende aan SETJO DI WERIO, REKSO DI WERIO en HADJI ABDUL DJALIL geregistreerd onder No. 1504 bij de verponding. Nog een HUIS en ERF staande in kampong Baroe blok No. 31 behoorende aan REKSO ADI KESOEMO geregistreerd voor de verponding onder nummer 442.

(3119) B. VAN DER ZWAAN.

Nanti hari Kemies tangal 30 derrie boelan April

mau di djoewal satoe **Roema batoe** dengen tanna di kampoong *Baroe* blok 1 wijk J. poenja poenja kapada SETJO DI WERIO, REKSO ADIKESOEMO dan HADJI ABDUL DJALIL, pada verponding No. 1504.

Lagie satoe **Roema batoe** dengen tanah di kampoong *Baroe* blok no. 31 poenja kapada REKSO ADIKESOEMO, pada verponding No. 442.

(3120) B. VAN DER ZWAAN.

VENDUTIE

op Vrijdag den 1sten Mei,

BIJ

GEBR. PERRET & CO.

van Diverse Commissie-Goederen.

(3115)

DE LAATSTE VAN ZIJN STAM

Novelle van Fanny Ewald.

(*Twee en Twintigste vervolg.*)

Van dien dag af was Veronicas rust voor altijd gestoord. Met den helderen blik der onschuld doorzag zij het wel overlegd spel van Francisca, maar zij wist niet, hoe zich daartegen te beschermen, en al had zij den strijd met hare mededingster willen aanvaarden, dan nog hadden haar de daartoe noodige wapens ontbroken.

De dienstbetrekkingen van den graaf en de markiezin veroorzaakten, dat zij elkander aan het hof dikwijls moesten ontmoeten, en dat Francisca ook wel middel zou vinden, om den graaf ook afzonderlijk te zien, daarvan hield de gravin zich overtuigd. Evenwel haar hart was jeugdig en sterk; zij mogt niet terugdeinzen; zij kon niet ophouden te beminnen en te midden van haar verdriet troostte zij zich toch weder met de gedachte, dat een man, die zijne trouw aan den koning heilig bewaarde, ook voor zijne vrouw niet verloren kon gaan.

Nu eens wilde zij den graaf hare bezorgdheid te kennen geven, dan weder deinsde zij daarvoor terug, als voor eene beleediging jegens hem en de heiligheid van hun echt. Zij wilde niet gelooven, da men zich door het onwaarlige kan laten aantrekken en boeijen, wanneer men het eenmaal als zoodanig heeft leeren kennen, en de graaf zelf had haar in de eerste dagen na hunne verloving eene schets van het karakter der markiezin geleverd, dat naar al te waar en juist was.

Veronica besloot derhalve te zwijgen en af te wachten; maar te moeten zwijgen, terwijl men gewoon is, steeds openhartig te werk te gaan, is een drukkende last, die al onze vermogens verlamt. Een stille angst, een dof belemmerend iets drukten de jeugdige vrouw ter neer. Zij miste niet slechts de vrije lucht van haar geboorteland en de vrije beweging in de uitgestrekte natuur, maar ook en bovenal de reine atmospheer des geestes, waarin zij tot aan hare aankomst te Parijs geleefd had, en de heerlijke glans harer jeugd begon daardoor te tanen.

Jaar en dag waren zoo vervlogen. In Frankrijk, te Parijs, woedde de strijd der partijen, en was de revolutie een volbragt feit geworden. De koning was reeds geheel in de magt des volks, dat hem dwong heren derwaarts te gaan, ofschoon hij zich nog schijnbaar in vrijheid bevond, en even als een doodzieke, die zijn leven vol pijnen en toch nog op de toekomst hopende van den eenen dag tot den anderen voortsleept, zoo wankelde de monarchie haar ondergang te gemoet.

De hoogvliegende overmoedigheid was allengs voor een vreesachtigen trots geweken. Heden bouwde men op hulp van buiten en zag met vertrouwen over de grenzen des rijks uit; morgen dacht men er aan, zelf deze grenzen te bereiken, om zich aan de heerschappij des volks te onttrekken en het koningrijk met kracht van wapens weder te veroveren, en al deze ontwerpen werden gestadig weder opgegeven, naardien de koning en de koningin, ten gevolge der ongelijkheid hunner geaardheid, niet eens van wil konden zijn en geene gemeenschappelijke plannen konden vaststellen, zoo lang daartoe nog tijd en mogelijkheid bestonden.

Eene eindelooze reeks geheimenissen en intrigues was het onmiddelijk gevolg der inwendige verdeeldheid van het vorstelijk echtpaar. Allerwege had men boodschappers, allerwege trachtte men relatiën aan te knoopen, en de getrouwen van het hof werden in gestadige beweging gehouden, hadden veel met elkander om te gaan, waren nu hier dan daar, maar steeds druk bezig.

Nu eens was het er om te doen, een vertrouwden bode op te sporen voor een berigt dat men naar het buitenland wenschte te laten overbrengen; dan weder, een mensch te vinden, op wien men bij zekere mogelijkheden kon rekenen; en daar de markiezin in al de plannen der koningin was ingewijd, daar men zich ten slotte nog slechts op de trouw der Zwitser-gardes kon verlaten, zoo behoefde Francisca volstrekt niet naar de gelegenheid te zoeken, om met den graaf te zamen te zijn.

De groote hofgezelschappen hadden reeds lang opgehouden, zoodat Veronica slechts zelden ten hove behoefde te verschijnen en dan ook de markiezin slechts zelden zag. Des te veelvuldiger ontmoette haar de graaf, en hij meende Veronica te sparen, door haar niet over deze ontmoetingen te spreken. Zoo lang hij dit slechts uit eigen beweging deed, was het gevaar voor zijne gade nog niet dringend. Na deze noodzakelijke ontmoetingen met de markiezin volgden er intusschen binnen een niet te lang tijdsbestek vrijwillige bijeenkomsten, en natuurlijk moesten deze voor de gravin verzwegen blijven.

De eerste maal dat de graaf, na de bewuste scène in zijn huis, Francisca weder zag, deed hij haar verwijtingen, waarop zij zich wenschte verdedigen. In de zalen der koningin was dit echter ondoenlijk. Zij eischte nogtans zich te mogen regtvaardigen, zij verlangde dat de graaf haar in hare ambtswoning zou komen bezoeken, en zij had thans geene andere meer.

Francisca was vrij en geheel alleen; men kon vrij bij haar spreken, vrij bij haar met de naaste vertrouwelingen der koningin verkeeren, vrij elkander bekennen, wat men hoopte, wat men vreesde, of waardoor men ter neer gedrukt was. Zij meende, dat ook de graaf naar zulk eene vrije gedachtewisseling moest verlangen. Hij sloeg dit niet van de hand, dat wil met andere woorden zeg-

---

NEDERLANDSCH-INDIE

SOERABAYA 25 April 1863.

Telegram.

De Javasche Courant van den 25sten April.

Op 20 Mei aanstaande begint Z. Exc. Gouverneur-Generaal, de inspectie reis naar West Java.

Er zullen landraden te Amonthaij en Martapoera worden opgerigt.

Politie personeel te Soerabaija uitgebreid en vastgesteld op één schout en drie onderschouten.

BENOEMD:

Tot ingenieur der tweede klasse bij het stoomwezen te Soerabaija de ingenieur Bertrand.

Tot ambtenaar ter beschikking van den directeur van kultures, de ambtenaar Voute.

Mailtelegram.

De mailpakketten overgevoerd per *Messageries Impériales* zijn gisteren te Batavia aangekomen.

Uit Nederland wordt gemeld dat de definitieve begrooting van het departement van kolonien voor 1863 aan de kamers is ingediend, en de wet op het middelbaar onderwijs is aangenomen.

Opstand in Polen in uitgebreidheid steeds toenemende, de insurgenten hebben Langiewicz tot dictator benoemd.

Oorlog in Amerika weinig nieuws, de zuidelijken versterken Kingston en willen Charleston verbranden als het mogt worden ingenomen; verschedene publieke organen spreken over vermoedelijke vrede.

In Frankrijk wapenen alle partijen zich tegen de aanstaande verkiezin en.

Handelsberigten.

16 Maart.

KOFFIJ, *goed ordinair Java* 45½. 2400 bn. *Java* 46 à 50½ verkocht.

SUIKER, 3000 picols blond Soerabaija zeilende ad *f* 1.— onder Maart verkocht.

RIJST, stil maar vast op vorige prijzen.

TIN, van *f* 73 à *f* 73½ gestegen en op *f* 74 gehouden.

DAMAR, 156 kisten 18 à 19½ verkocht.

18 Maart.

KOFFIJVEILING ½ boven taxatie.

---

gen, hij stemde er in toe, dat hij eene vertrouweling noodig had, en Francisca was verstandig genoeg, om vooreerst die rol aan te nemen, welke de gelegenheid haar aan de hand gaf.

De graaf prees zijne gemalin, en ook Francisca weidde in haar lof uit, doch betreurde het, dat de jeugdige vrouw juist op zulk een tijdstip naar Parijs was gekomen. Daarin stemde de graaf met haar overeen, en hij ging nog verder. Hij noemde het een gebrek aan doorzigt, dat hij een meisje had gehuwd, dat ver van de groote wereld, ver van het hof en niet in de ware begrippen der loyauteit was opgevoed.

Francisca gaf hem daarin gelijk. Zij noemde het gevaarlijk voor hem en voor de gravin, en zij legde hem thans als een pligt op, Veronica te verontschuldigen, haar allengskens tot juistere begrippen te laten komen en haar niet met geweld te willen overreden en overtuigen. Hij moest haar laten begaan, haar ongehinderd haar stil onschuldig plantenleven laten leiden, en zich verheugen dat hij, te midden der heilloose verwarring, waarin men verkeerde, in Veronicas kinderlijke onschuld eene vreedzame oase vond, waarheen hij zijne toevlugt kon nemen, waarin hij kon uitrusten en nieuwe krachten scheppen, wanneer hij ontmoedigd en afgemat was.

— O! riep zij, het leven oefent zijne vergelding uit; voor haar, voor dat stille, kinderlijke gemoed, rust en vrede! voor mij, zorg en strijd! En voor de zorg en den strijd wil ook de uwe blijven, Joseph!

Zij reikte hem de hand; hij vatte die aan, en hare fijne hand wist ijzervast te omklemmen, wat zij eenmaal had aangegrepen; want er kwamen toen meer uren van zorg en strijd dan van rust en vrede, en de markiezin had, fijn berekenende, het grootste deel van 's graven leven voor zich genomen, toen zij hem dit voorstel deed.

Het viel der markiezin niet moeijelijk, hem te bewijzen dat hij een pligt jegens Veronica vervulde, door haar zelfs de bekendheid met de ondernemingen te onthouden; waarin de getrouwen van het hof veelal met persoonlijk gevaar gewikkeld waren; en even als zij den graaf met steeds sterkeren haastogt voor de zaak der koningin wist te bezielen, evenzoo gelukte het haar, hem weder aan zich te boeijen, terwijl hare verknochtheid aan de vorstin reeds alleen eene reden voor hem moest zijn, om haar nog hooger te schatten, nog vuriger te beminnen, dan ooit te voren.

Ieder, die er nog oogen voor had, kon zien hoe, naast het groote noodlotstreurspel, dat destijds te Parijs zijn laatste bedrijf te gemoet ging, zich het lot eener schuldelooze vrouw gestadig duisterder voordeed; ieder moest het bemerken, dat de gravin dagelijks meer door haar gemaal werd verwaarloosd en dat de markiezin weder de beheerscheres van den graaf was geworden; slechts hij zelf bedroog zich hieromtrent.

Het weefsel van arglist en verleiding, waarin Francisca hem wikkelde, was zoo behendig aangelegd en zoo fijn gesponnen, dat de graaf nog meende, Veronica toegedaan te zijn, terwijl hij reeds weder geheel in de magt van de markiezin was, en dat hij waande, voor de rust en veiligheid zijner gade te zorgen, terwijl hij haar, op aanraden van hare vijandin, tot eene halve gevangenschap in haar huis veroordeelde.

De gesteldheid eener vrouw, die niet meer bemind en ter wille eener andere verlaten wordt, is dubbel radeloos, wanneer zij moet bekennen, dat de aanleidingen van buiten van dien aard zijn, dat zij haar man geheel bezig moeten houden en hem het verkeer met hare mededingster noodzakelijk maken. Men heeft dan wèl een zekeren grond noodig, om eene vaste positie te kunnen innemen; men moet dan wèl weten, waarop men bouwen en rekenen kan, om een rigtsnoer en een kompas voor zijne handelingen te hebben.

Waar echter zou de gravin deze hulpmiddelen voor zich vinden? Haar gemaal was met zich zelven in tweestrijd geraakt, sedert de markiezin weder zijne vertrouwde was geworden. Wat hij ervoer en gevoelde, dat vertrouwde hij haar toe, en zij wist het hem te verklaren. Wat hij voor Veronica bepaalde, was het werk van Francisca; wat hij in deze hoogschatte, dat laakte hij in gene.

Hij beminde den stouten, ondernemenden geest, den sterken moed, de geest- en wilskracht van Francisca; eens had hij ook het sterke en onverschrokken gemoed van Veronica geschat. Thans echter beschouwde hij het als een overschrijden der perken van eene vrouw, wanneer Veronica vleijend en smeekend verlangde, door hem te worden ingewijd in zijne geheimen en plannen; thans noemde hij haar lot een bevoorregt, daar geene andere verpligting op haar rustte, dan de gehoorzaamheid aan den wil des mans, die haar zijn naam en de eer van dien naam te behoeden had gegeven.

Hij keurde het goed, wanneer Francisca, waar dit voor eene dame van haar stand doenlijk was, vrij in het openbaar verscheen, hij vergezelde haar, waar dit slechts kon geschieden, maar elke poging der gravin, om in navolging der markiezin en op hare wijze het gezelschap van haar gemaal deelachtig te worden, werd door den graaf van de hand gewezen met de verklaring, dat hij de gravin von Rottenbuel niet wilde blootstellen aan het gevaar om de beleedigingen te ondergaan, waarmede de vrouwen uit het volk de dames der aristokratie reeds begonnen te vervolgen.

(*Wordt vervolgd.*)

Goed ordin 46.

4000 bl. TIN verkocht ƒ 74½, thans ƒ 75.- gevraagd.

21 Maart.

14000 bl. TIN ƒ 76½ verkocht.

Opstand in Polen toenemende, katoen ferm.

Opgave van de politie

omtrent personen, wier passen voor aankomst of vertrek zijn geviseerd geworden.

voor Aankomst.

J. G. Wilson, van Bojonegoro.

voor Vertrek.

Mevrouw Olland, en Mevrouw, Bloemink, H. Olland, naar Batavia Willem Jellema, naar Nederland J. A. Jackson naar Pamakassan.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 7 Maart. — Het stoffelijk overschot van den graaf van Rechteren, die onlangs te Weenen in een duel gedood is, zal alhier in de volgende week worden overgebragt en te Eik en Duin ter aarde besteld worden.

— De telegraaphlijnen zullen welligt weldra zich over zeer verwijderde punten der aarde uitstrekken. De concessie van Vérard de Saint-Anne bepaalt zich 1o. tot eene lijn van Moesoel of Mosul, Klein Azië, door Perzië en Beloedsjistan naar Hyderabad, 2o. Calcutta door het Birmaansche rijk en een deel van Siam, om te eindigen te Bangkok en Singapoer. Deze lijn zal 600 millioen bewoners van het Oosten met 300 millioen van het Westen verbinden, en de meest industriële streken doorloopen. Er wordt op goede gronden gerekend op 80 dépêches per dag, tegen 50 francs gemiddeld per dépêche, die tusschen Europa en Indië, Birman, Siam, Cochinchina, China, Japan, de Philippijnen, de Soenda eilanden, Australie enz zullen gewisseld worden. Dit zou dan eene ontvangst van 1,460,000 francs en nog 76.450 francs voor de overbrenging der locale dépêches opleveren. De kosten van het leggen der lijnen zijn berekend op 5 millioen francs; men behoeft verder voor geene beschadiging der door lijnen de meer onbeschaafde volken te vreezen, want sedert deze het nut dezer ondernemingen hebben begrepen, vereeren zij de inrigtingen als eene heilige zaak. Zij staan daarin dus hooger dan de Europeanen.

ROTTERDAM, 9 Maart. Wij vernemen dat de onderhandelingen met den heer Poolman over den spoorweg van Samarang naar de Vorstenlanden tot een goed einde zijn gebragt en de concessie bereids aan Z. M. ter bekrachtiging is voorgelegd; voorts dat de voordragt tot de decoratie der militairen, die zich onderscheiden hebben aan de Zuid- en Oostkust van Borneo reeds door Z. M. is geteekend.

— In zake J. Miltenburg, beschuldigd van moedwillige brandstichting van het door hem bewoonde huis zoodat het te voorzien was dat menschenlevens in gevaar konden gebragt worden, heeft in de gisteren gehouden zitting van het Provinciaal Geregtshof in Noord-Holland het O. M. bij monde van Mr. P. S. Noyon in een requisitoir, dat circa 2 uren duurde, de beschuldiging volgehouden op grond van een tal aanwijzingen, welke in haar onderling verband de schuld als bewezen moesten doen aannemen.

Diensvolgens werd geëischt de straffe des doods, te ondergaan te Amsterdam, en aanplakking van het arrest in de gemeente Nieuwer-Amstel en te Amsterdam.

Hierop wordt door den president de zitting voor een kwartier geschorst.

Bij de hervatting der zitting vraagt het O. M. weder het woord, om den Hove mede te deelen, dat, toen de beschuldigde door den veldwachter den trap zou worden afgeleid, hij aan een der getuigen een brief trachtte in de handen te stoppen, welke door den veldwachter werd afgenomen en waarvan de adv. gen. de voorlezing verzoekt tot staving van zijn genomen requisitoir,

De griffier leest dien brief voor, waaruit blijkt, dat de beschuldigde zijn zoon herinnert aan diens belofte, om zijn leven voor zijn vader te willen geven; hij verklaart daarin te zijn onschuldig, doch dat hij overtuigd is van tot 20 jaren gevangenisstraf te worden veroordeeld, en dat, zoo zijn zoon zich als dader zou opgeven, men zeker met diens jeugd zou medelijden hebben, en zijn vader daardoor in staat zou zijn, zijne overige kinderen en en ook voor hem, die zich zou opofferen, zorg te dragen. Hij zegt, hem deze daad niet te willen opdringen, doch laat alles aan diens gevoel over, en dicteert hem, als hetgeen hij den regter zou moeten verhalen, om het feit waarschijnlijk te maken, dat hij, om zijn vader in het bezit van geld te stellen, diens geassureerde woning in brand stak.

Na dit incident bekomt de verdediger Mr. L. H. Kuhn het woord en toont, het O. M. op den voet volgende, in het breede aan, dat geene der aanwijzingen voldoende zijn om schuld te kunnen aannemen. Ook uit den brief geene confessie, maar slechts de verdwaasdheid van een maniacus opmakende, concludeert pleiter, na eene rede van 3½ uren, tot vrijspraak.

Het Hof zal Maandag a. s. te 3 uren uitspraak doen.

BELGIE.

BRUSSEL, Zaturdag, 28 Februarij *(Particuliere Correspondentie)*: De vrij onbeteekenende beraadslagingen over het budget van binnenlandsche zaken zijn gisteren geeindigd met de aanneming van het wetsontwerp met 77 tegen 19 stemmen, nadat men vooral zeer langdurige discussien had gevoerd, over de vraag of de muurschildering met het karakter der Vlaamsche kunst vereenigbaar is, en dat wel naar aanleiding van de even kwistige als onberedeneerde bestellingen door de regering gedaan. Daar dit onderwerp echter uwen lezers weinig belang kan inboezemen, meld ik liever dat men op het kasteel van Laeken groote toebereidselen voor de ontvangst van de prinses Alexandra, de bruid van den prins van Wales, maakt.

Die prinses zal hier namelijk Maandag a. s. aankomen, en den 5den naar Antwerpen vertrekken, om door het Britsche stoomjagt *Osborne*, vergezeld van eene flotille van vier schepen, naar Engeland te worden overgevoerd. De doorluchtige bruid wordt, behalve door haar gewoon gevolg, nog vergezeld door al de Britsche vertegenwoordigers der steden, die door prinses Alexandra op haar reis van Kopenhagen naar Antwerpen gepasseerd zijn. Dit geschiedt op bevel van Koningin Victoria die tevens het verlangen heeft uitgedrukt de kosten der geheele reis uit hare bijzondere fondsen te betalen. De Heer baron de Bille-Brahé, Deensch gezant te 's Hage, is hier aangekomen. Het vertrek van den Graaf van Vlaanderen en de Hertogin van Brabant naar Osborne is nog niet vastgesteld. Wat den Koning betreft, is het geheel ten onregte, dat men hem het plan toeschrijft eenigen tijd te Nizza gaan doorbrengen.

De jongste dagen waren rijk aan gebeurtenissen op het gebied der drukpers. Zoo werd de Prins Dolgorouko gisteren wegens het verspreiden der brochure *Le procès du Prince Dolgoroukow*, die geene aanduiding van den naam van schrijver of drukker voert, tot 6 dagen gevangenisstraf veroordeeld. De veroordeeling moest noodzakelijk bij verstek worden uitgesproken, daar de Prins eenige dagen vroeger op verzoek der Russische legatie het bevel van het Belgische gouv. ontving om binnen 24 uren het land te ruimen en dientengevolge over Rotterdam naar Londen vertrok. Is deze maatregel reeds onverklaarbaar, daar de misdaad van den prins alleen daarin bestaat dat hij de Russische regering in zijne geschriften ongunstig beoordeeld heeft, die uitzetting is nog minder te kwalificeren, wanneer men op het daartoe gekozen tijdstip let, waardoor de regering naar ik hoop, onwillekeurig het verwijt op zich geladen heeft, als wilde zij den prins beletten op het hem ten laste gelegde feit te antwoorden.

Een ander niet minder opmerkelijke veroordeeling is die van de *Indépendance* in eenige andere dagbladen, tot betaling eener schadeloosstelling van 800 frs. aan een voormalig officier van het leger. Een jaar geleden namelijk, verscheen in uw blad het verhaal van eene vrij ergerlijke gebeurtenis tusschen een officier van het leger en eene Engelsche dame. Een Vlaamsch blad meende daarin den straks genoemden eischer te erkennen en duidde hem bij het opnemen van uw verhaal vrij duidelijk aan. Van daar kwam die mededeeling in de Fransche dagbladen, welke hier uitkomen, waarop de straks aangeduide veroordeeling volgde, die alweder heeft aangetoond hoeveel de tegenwoordige jurisprudentie nopens den laster nog te wenschen overlaat.

Een derde feit, betreffende de drukpers is het opheffen van een onzer oudste dagbladen, namelijk van den *Observateur belge* en eenige kleine dagbladen, die in hetzelfde bureau verschenen. Binnen eenige dagen echter zal de overledene weder uit zijn asch verrijzen. Eenige leden der clericale partij, aan welks hoofd de oudminister Nothomb staat, zijn namelijk op het punt om dat dagblad aan te koopen, ter vervanging van het *Journal de Bruxelles*, dat alsdan geheel door zijne partij gedesavoueerd zal worden.

Binnen een paar dagen zult gij op officieuse wijze zien tegenspreken, hetgeen ik reeds veertien dagen geleden meldde, namelijk dat ons gouvernement voornemens is de koopsom van den Scheldetol door de conversie der renteaandeelen van 4½ pCt. te dekken. Daarom neem ik echter geen woord van mijne mededeeling terug, hoewel ik evenzeer begrijp dat het gouvernement dien maatregel om verschillende redenen voorereerst in het diepste geheim hult.

Uit Luik meldt men dat in de wapenfabrieken aldaar groote bedrijvigheid heerscht. Nadat verschillende Poolsche agenten namelijk den voorraad wapenen bijna geheel hadden opgekocht, zijn thans van dezelfde zijde aanzienlijke bestellingen gedaan, die allen contant worden betaald.

ENGELAND.

LONDEN, 21 Febr. — De *Times* zegt, dat het berigt van het opdroogen der aardoliebronnen in Canada verzonnen is door belanghebbenden, die een voorraad aardolie van de hand wilden doen. De voorraad aard-olie is in Canada en Pensylvanie bijna onuitputtelijk.

— Lord Palmerston speelt iederen avond eenige partijen billard, om zich ligchaamsbeweging te verschaffen. Iemand heeft berekend, dat een billardspeler, die twee uren speelt, vijf mijlen aflegt.

— Te San Francisco wordt in de Harrisonstraat eene suikerraffinaderij van ontzaggelijke grootte gebouwd. De voorgevel is 140 voet breed en acht verdiepingen hoog. De oppervlakte gronds, welke deze fabriek beslaat, is van 77,000 vierkante voeten. De stoommachine staat in een afzonderlijk gebouw van 50 voet breed en 50 voet lang en het steenkolenmagazijn is 50 voet lang en 100 voet breed. De werkzaamheden daarin zullen den 1sten Maart aanstaande een aanvang nemen.

— Van Syracusa (Noord-Amerika) wordt gemeld, dat tusschen eene daar wonende vrouw en een soldaat, die in garnizoen ligt in een fort bij Washington, een huwelijk is gesloten door middel van den telegraaph. Beide plaatsen zijn 400 mijlen van elkander verwijderd en de huwelijksplegtigheid duurde twee uur. Het telegram, waarbij de geestelijke den zegen over het huwelijk uitsprak en verklaarde dat de man en de vrouw door het huwelijk vereenigd waren, is de huwelijks-acte.

— De *New-York Herald* zegt aangaande Charleston dat het een tweede Sebastopol is. Deze haven wordt door meer dan 1000 stukken geschut verdedigt, die de eilanden in den omtrek bestrijken. Het fort Moultrie aan den kant der haven, dat met ijzeren platen is bekleed, is tegen alle bommen bestand. De bezetting bezit twee vaartuigen en eene gepantserde batterij van 100 ponders. Er liggen 35,000 man in Charleston en de inneming zal dus zeer moeijelijk zijn.

LONDEN, 23 Febr. De *Daily Telegraph* meldt het volgende: „Gisteren avond tegen 9 uur liep het gerucht in de stad vooral in het lagerhuis, dat men de tijding had ontvangen dat Z. K. H. prins Alfred was overleden. De droefheid en de ontsteltenis, die zich van iedereen meester maakten, al naar mate het gerucht van mond tot mond ging en met nadere bevestigende berigten werd oververteld, is niet te beschrijven. De oogenblikken konden op het laatst niet meer twijfelen. De schrik werd nog algemeener toen lord Palmerston, even voor het benoemen der commissie van rapporteurs betrekkelijk het wetsontwerp over het jaarlijksche inkomen van den prins en de prinses van Wallis, opstond en de zitting verliet. Hij was slechts vijf minuten afwezig, maar de angst was zoo hevig en het verlangen om eene officiële tegenspraak te hooren van de droevige gebeurtenis zoo groot, dat de tijd viermaal zoo lang toescheen. Nauwelijks had de minister zijn plaats hernomen of de orde van den dag riep het wetsontwerp op en toen hij opstond om het woord te nemen, schenen de leden als aan zijne lippen te hangen, want het gerucht was algemeen geworden. De toon van de eerste woorden des ministers was genoeg om alle ongerustheid te doen verdwijnen. De lord maakte volstrekt geene toespeling op het gerucht en men begreep dat men er dus geen geloof aan moest slaan. Een der leden van het huis rigtte echter het woord tot de regering en vernam dat er 1½ uur te voren eene telegraphische dépêche van Malta was ontvangen, waarbij de goede tijding werd medegedeeld, dat de gezondheid van prins Alfred zeer gunstig was.

— Het lagerhuis heeft gisteren avond het wetsontwerp op de dodatie aan den prins en de prinses van Wallis aangenomen. De heer Newdegate vraagde of prinses Alexandra protestantsch was, waarop lord Palmerston aldus antwoordde: „Ik ben gelukkig op deze vraag te kunnen antwoorden op eene wijze, die het huis voldoende zal zijn. Toen de quaestie opkwam over de keus van eene prinses, die de gemalin kon worden van den prins van Wallis, vond de regering de volgende voorwaarden noodzakelijk; de eerste van allen was, dat zij jong was (gelach!); de tweede, dat zij schoon was, (gelach!); voorts dat zij een beminnelijk karakter had, dat zij gracieus was, dat zij eene goede opvoeding had genoten en eindelijk, dat zij tot de protestantsche godsdienst behoorde. Al deze hoedanigheden zijn in prinses Alexandra vereenigd (luide toejuichingen). Ik hoop dus, dat de keuze even voldoende zal zijn voor de natie als ik zeker ben, dat zij het geluk van den prins van Wallis zal uitmaken". (bravos).

FRANKRIJK.

PARIJS, 22 Febr. — Het senaatsbesluit omtrent het grondbezit van de inboorlingen in Algerie heeft aldaar groote sensatie gemaakt. De bisschop van Algiers heeft openbare gebeden uitgeschreven voor het heil van Algerië. Vele kolonisten hebben verzocht Algerië te mogen verlaten en de hertog van Malakoff heeft zich naar Oran moeten begeven om de rust in stand te houden. Ook heeft hij eene circulaire aan de prefecten gezonden, waarin hij hun verzoekt zorg te dragen dat er geene manifestatiën in welken zin ook plaats hebben, daar, wat de keizer ook besluite, zijn doel steeds is het belang van de kolonie te bevorderen.

— Van Nantes wordt het volgende gemeld. Zondag was hier het gerucht verspreid, dat de beruchte Mexicaansche bankier Jecker zich in de stad bevond. Werkelijk had zich ook iemand bij een fabriekant van verduurzaamde levensmiddelen begeven en voorgegeven, dat hij was de zoon van den bankier Jecker. Hij bestelde dien fabriekant voor eene waarde van 55,000 fr. levensmiddelen, welke voor het leger in Mexico bestemd waren, Hij was gelogeerd in het *Hôtel de l'Ecu de France*, en toen de fabriekant aldaar kwam, om het bedrag der factuur te ontvangen, bood de zoogenaamde Jecker hem 40,000 frs. aan, zeggende, dat hij de credietbrieven, waarmede hij over 300,000 frs. kon beschikken, nog niet had ontvangen; dit aanbod werd geweigerd. Maandag avond verlangde hij een extra trein naar Saint Nazaire, van waar hij zich naar Vera-Cruz moest inschepen, doch men antwoordde hem, dat dit niet des avonds kon geschieden, en dat hij tot den volgenden ochtend moest wachten. Dingsdag ochtend begaf hij zich dan ook met den fabriekant en den logementhouder naar het station om aldaar beider rekening te vereffenen. Hij wenschte echter eerst met den stations-chef te spreken, om dien schadeloos te stellen voor de onkosten van den extra-trein, die, zoo als hij aan zijne beide begeleiders verhaalde, den vorigen avond voor hem had gereed gestaan. Hij werd in de kamer van den chef gelaten, terwijl de heeren in de wachtkamer bleven wachten en na dien tijd heeft men hem niet weder gezien, want toen de stationschef in zijne kamer kwam, was Jecker reeds verdwenen. De leverancier van de levensmiddelen zal natuurlijk het bestelde niet naar Mexico zenden en de som, die de logementhouder moest hebben is zeer gering, zoodat men zich in gissingen verdiept, wat deze avonturier eigenlijk heeft bedoeld.

PARIJS, 23 Februarij. Een geestelijke in de nabijheid van Ancona had zich zeer geërgerd, dat men in eene herberg in eene schilderijlijst, waarin een beeld der madonna was geplaatst, dit laatste door het portret van Garibaldi vervangen en eene lamp daarvoor had ontstoken. Hij berispte den waard daarover ernstig, doch deze antwoordde hem daarop op beleedigende wijze. De geestelijke werd daarover zoo vertoornd, dat hij het licht der lamp uitblies. Den volgenden dag vond men hem vermoord. Een dolksteek had een einde aan zijn leven gemaakt.

— Generaal Garibaldi heeft het volgende manifest gerigt aan de volkeren van Europa: „Volkeren van Europa, laat Polen niet aan zijn lot over. Gij allen zijt verpligt die ongelukkigen bij te staan, want zij zijn een bewijs, waartoe de wanhoop al niet kan voeren. Wacht niet, totdat gij, even als zij, tot wanhoop zult zijn gebragt. Laat het huis van uw buurman niet door de vlammen vernielen, wanneer gij verlangt, dat men u zal helpen bij den brand, die uw eigen huis zal vernielen. De strijd van Polen is de strijd van het regt tegen het despotismus; het is eene bedroevende episode uit den diefstal, dien de drie roofzuchtige Noordsche gieren hebben gepleegd ten nadeele van de vrijheid en het leven van eene der belangrijkste Europesche natiën. Het is de wanorde van het regt des sterksten tegenover de orde van mannen, die vreedzaam van hun handenarbeid konden leven; die wanorde zal zoo lang duren, als ieder slechts aan zich zelven denkt en zal toelaten, dat zijn ongelukkige buurman gebukt ga onder het waard van zijn gekroonden beul. Volkeren van Europa, laat Polen nietaan zijn lot over; volgt het voorbeeld zijner tirannen, die het niet willen verlaten. Wanneer wij allen de handen vereenigen en dus aan onzen pligt voldoen dan zullen wij ons van eene heillige en grootsche taak hebben gekweten. Dan zal de wereld zich onder Gods zegen naar de eischen van het welzijn des menschdoms kunnen organiseren".

PARIJS, 5 Maart. Er is den keizer een verzoekschrift ter gunste van Polen aangeboden. Dit stuk eindigt aldus: „Frankrijk is naar Italie gegaan om een volk te bevrijden. Polen is insgelijks onze broeder. Wanneer wij de verschrikkelijke tooneelen van verre gadeslaan, wanneer wij alle onverschrokkenen den strijd en de dood te gemoet zien snellen, zonder wapenen en zonder hulp, alleen door het gevoel van vaderlandsliefde bezield, en aan den anderen kant den vijand, die overal zijne schreden door brandstichting en plundering, door moord van vrouwen en grijsaards, kenmerkt, dan roepen wij ons zelven toe, dat er eene vergeldende regtvaardigheid bestaat en dat Frankrijk geroepen is om in haar naam de stem te verheffen. Gij, sire, vertegenwoordigt Frankrijk; laat zijne stem vernemen, en gij kunt u verzekerd houden aan het volksgevoel onzer natie te beantwoorden en in ons de ondersteuning te vinden van harten, die altijd voor de regtvaardige zaken kloppen".

— De *Moniteur* bevat een besluit van den keizer van China, waarbij generaal Tiene, gouverneur van de provincie Kuei Tschew, wordt afgezet. Deze was medepligtig aan den moord gepleegd op den Franschen zendeling, abt Neel. In het keizerlijke besluit wordt de exgouverneur een ruw en wreed mensch genoemd, die niets weet van de achting, die men elkander is verschuldigd. De *Moniteur* zegt, dat dit besluit een bewijs is, dat de beschaving en verdraagzaamheid in China vorderingen maken.

— Volgens de laatste berigten van Cochin-China moet men niet op eene kalmte van langen duur rekenen, ofschoon de aanvallen der Annamieten in de drie Fransche provinciën zoo spoedig zijn afgeslagen. De Fransche bezetting wacht met ongeduld op de 500 man versterkingstroepen, die van hier zijn vertrokken. Van de Philippijnsche eilanden werd tegen het einde van Januarij ook een corps van 500 Spaansche soldaten verwacht. Keizer Tu Duc schijnt overvleugeld te zijn door de fanatieke beweging, die te Hue tegen de Franschen is ontstaan. Misschien is hij daaraan onschuldig, doch men gelooft, dat hij

er het slagtoffer van zijn zal, want niet alleen zijn in de districten, nabij de hoofdstad gelegen, oproerige bewegingen ontstaan, maar zelfs te Tonking dreigde de pas tot bedaren gebragte opstand met verdubbelde woede te zullen uitbarsten.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 21 Febr. — Uit Triëst wordt gemeld, dat ll. Dingsdag vijf gemaskerden, waaronder twee vrouwen, die op demonstratieve wijze gekleed in een rijtuig aan den carnevals optogt deelnamen, zijn gearresteerd. Het bleek dat twee burner uit Modena en Piëmont, eene, van beroep actrice, uit Este bij Padua, en twee, eene kleêrmakersvrouw en een handels-agent, uit Triëst afkomstig waren. De twee eersten werden tot 14 dagen gevangenis en verbanning uit Oostenrijk, de actrice tot 8 dagen gevangenis en verbanning uit Triest, en de twee laatsten respectievelijk tot 12 en 8 dagen gevangenis veroordeeld.

— De telegraaphdirectie alhier heeft besloten, de in Engeland ingevoerde pneumatieke telegraphie, namelijk de verzending van dépêches door luchtdrukking langs luchtledige buizen, binnen deze stad in te voeren.

BERLIJN, 6 Maart. — De officieuse pers in de provincie wordt tegenwoordig veelal gebezigd tot de ongerijmdste mededeelingen. Zoo verhaalt het *Stolper Wochenblatt*, dat het „vooruitganglievende" huis der afgevaardigden eene deputatie naar den koning had gezonden, om hem te verzoeken, den heer von Bismarck te ontslaan, als wanneer het huis van zijne zijde dadelijk de geheele legerorganisatie gaafweg zou goedkeuren. De koning weigerde echter beleefd voor dezen ruil, en toen een uur daarna de heer von Bismarck bij hem kwam, zeide de koning: „Weet gij wel, dat ik mij daar voor een goeden prijs van u had kunnen ontdoen?" waarop Bismarck antwoordde: „Nu nog niet, uwe majesteit! later zal ik u een veel hoogeren prijs opbrengen".

— In de Leopoldstädter cavallerie-caserne heeft voor eenige dagen een schrikkelijk ongeluk plaats gehad. Een corporaal werd namelijk door een ziek paard in de hand gebeten, waarbij het bijtende schuim van het dier onmiddellijk in de wonde drong en zoo snel werkte, dat de militair spoedig over zijn geheel ligchaam van kleur veranderde en eindelijk geheel blaauwachtig rood werd. Ondanks alle geneeskundige hulp stierf hij binnen weinige uren na een allersmartelijkst lijden, dat alle verschijnselen eener vergiftiging droeg.

— Als een staaltje van de willekeurige wijze, waarop thans in Pruissen de wetten worden toegepast, strekke het volgende. De oud-kolonel von Wrangel uit Kückenfeld stond in Dec. jl. aan het hoofd eener zoogenaamde loyauteits-deputatie, uit 14 personen bestaande. De bij die gelegenheid gehouden toespraak en 's konings antwoord werden door die heeren gedrukt, zonder aan de formaliteiten der drukperswet te voldoen; daarbij kwam, dat bedoelde aanspraak verschillende hatelijkheden en beleedigingen inhield. Op de tegen dit een en ander bij de regtbank ingestelde aanklagt, weigerde het openbaar ministerie eene geregtelijke vervolging in te stellen, op grond dat de beleedigende passages in de aanspraak niemand bepaald aanduidden. In hooger beroep luidde het motief der weigering eener procedure nog bondiger: „Tegen de toespraak van von Wrangel kon reeds dáárom geene vervolging worden ingesteld, omdat zij aan den koning gerigt en door dezen gunstig opgenomen was".

— Gisteren heeft op het stadhuis te Hamburg de openbaarmaking plaats gehad van het testament van den heer Nic. Hudtwalcker, den 26 Febr. jl. aldaar overleden. Dit testament, in 1837 gesteld en met drie codicillen in 1855, 1859 en 1861 voorzien, bevat een groot aantal aanzienlijke legaten aan kerken en liefdadige gestichten, o. a. 10,000 mb. met renten op renten voor den bouw van een gesticht voor krankzinnigen, 3000 voor de St. Pieters-kerk, 3000 voor de St. Nikolaas-kerk, 1000 voor het weeshuis, 1000 voor het ziekenhuis, enz.; de moderne stukken uit de verzameling schilderijen van den overledene zijn aan het stedelijk museum vermaakt.

DENEMARKEN.

— Uit Kopenhagen wordt gemeld, dat prinses Alexandra gisteren namiddag van daar vertrokken is. In een open rijtuig, vergezeld door hare ouders en eene eere-escorte van huzaren, reed zij te midden eener ontelbare menschenmassa en met luid gejubel begroet, door de feestelijk getooide straten naar het station, waar het corps diplomatique, de ministers en meer voorname personen afscheid van haar namen. Heden ochtend zou zij zich te Korsoer aan boord van de *Slesvig* inschepen.

POLEN.

WARSCHAU, 6 Maart. De berigten nopens gevechten bij Berditzleff, Pluck en Pinsk zijn louter verzinselen. Bij het treffen, dat den 2 dezer plaats had, is Myskow door de Russen genomen, terwijl de insurgenten na het eerste kanonschot op de vlugt sloegen. Eene andere bende werd den 3den bij Karczew verslagen en verloor daarbij 100 dooden. Den 4den hebben de troepen eene bende nabij Skala omsingeld; de insurgenten verloren daarbij 400 man aan dooden en gekwetsten.

WARSCHAU, 21 Febr. — Men verhaalt, dat de huishofmeester van markies Wielopolski, Sokolowski genaamd, in het hertogdom Krakau door de insurgenten is aangehouden en van een bedrag van 2 millioen Poolsche guldens werd beroofd, hetwelk hij in eene buitenlandsche bank moest in veiligheid brengen. Zijne aanhouding moet niet toevallig geschied zijn, maar ten gevolge van een van hier uitgegeven wenk.

WARSCHAU, 22 Febr. De *Dziennik Poznanski* deelt het volgende verslag van een ooggetuige mede nopens de schrikkelijke gruwelen, door de Russen te Woyslamice bij Krasnystaw, gouvernement Lublin, gepleegd. Den 12 dezer naderde eene afdeeling Russen, bestaande uit infanterie, kozakken en 2 stukken geschut, het aldaar gelegen landgoed van graaf Aurelius Poletyllo. Behalve de huisgenooten, bevonden zich daar de zwager van den graaf, de heer Titus Woyciechowski, met zijn 24 jarigen zoon Joseph, de voormalige Poolsche kolonel Dunin, en de heer Kun, mede één voormalig Poolsch militair, thans landeigenaars in den omtrek. Daar er in den geheelen omtrek nog geen spoor van den opstand was te vinden, dacht men, dat de troepen slechts kwamen doormarcheren, doch voor alle zekerheid bragt men de vrouwen, alsmede de kinderen van den heer Leopold Poletyllo, in eene kamer op de eerste verdieping, terwijl de mannen in de benedenzalen bleven. Na verloop van een kwartieruurs hoorde men geweerschoten, het gebouw werd door de troepen omsingeld en met geschut bedreigd. De heer Poletyllo had naauwelijks tijd om in een corridor te gaan en den bevelvoerenden officier om een onderhoud te verzoeken, toen reeds van alle zijden, zoowel uit de geweren als uit de kanonnen, en wel met kartetsen, geschoten werd. Door een kartetskogel getroffen, viel Joseph Wayziechowski dood neder; zijn vader ontving een kogel in het voorhoofd, en ook alle anderen werden min of meer ernstig gewond. Na nogmaals zulk een salvo gelost te hebben, drongen de barbaren onder hoerah-kreten op het weerlooze gebouw aan en schoten door de vensters. Kolonel Dunin, die bedaard den dood verbeidende op eene sopha zat, kreeg van een officier een sabelhouw op het hoofd, terwijl twee soldaten op een schrede afstands op hem schoten. Den heer Kun werden de vingers van beide handen afgehouwen, vervolgens werd hij door een bajonet doorboord, waarop een kapitein nog den doodelijk gewonde met een sabel mishandelde. In de voorkamer werden middelerwijl twee mannelijke en eene vrouwelijke bedienden gedood. De heer Poletyllo, die zich naar boven bij zijne kinderen had begeven, om hen met zijn ligchaam tegen de moordenaars te beschermen, ontkwam als door een wonder aan het gevaar. Nadat namelijk de Russen hun moordlust gekoeld hadden, dachten zij aan niets meer, dan aan plunderen; na alles, wat van eenige waarde was, medegevoerd en het overblijvende vernield te hebben, vertrokken. „Op die wijze", besluit het blad, „wordt bij ons door de Russische militairen de *wettelijke orde* hersteld".

EGYPTE.

Parijsche dagbladen vermelden met bijval eenige besluiten, welke Ismael Pascha dadelijk na zijne optreding als hoofd der regering in Egypte heeft genomen. Hij heeft, volgens die dagbladen, bepaald, dat het Egyptische leger, hetwelk onder de vorige regering den lande veel geld en arbeidskrachten onttrok, uit weinige, maar uitgelezene soldaten zou bestaan en dat de school tot vorming van officieren geheel naar het Fransche model zou worden ingerigt.

Verder zou hij eene staats-courant in de Arabische taal, een staatsblad of verzameling van verordeningen der regering, een grootboek der openbare schuld en registers van den burgerlijken stand willen daarstellen.

PRUISSEN EN RUSLAND TEGENOVER POLEN.

De *Europe*, het voormalige Fransche *Journal de Francfort*, deelt eenige omstandigheden mede betrekkelijk de conventie, welke tusschen den koning van Pruissen en den Czaar is gesloten, alsmede omtrent de wijze hoe de Fransche, Engelsche en Oostenrijksche gouvernementen daarover denken:

„De conventie schijnt een defensief doel te hebben en in dat stuk is zelfs voorzien voor het geval eener direkte of indirekte interventie, — meer dan eene diplomatieke — van de zijde van eenige mogendheid. De *Europe* merkt ten regte op dat met die woorden eene oorlogsverklaring wordt bedoeld wanneer aan de insurgenten eenige hulp wordt verleend.

Volgens dat blad hebben de graaf Russell en de heer Drouijn de Lhuijs formeel de houding van Pruissen afgekeurd en het Fransche gouvernement heeft niet geschroomd om het hof van Berlijn den pijnlijken indruk te doen gevoelen die teweeg is gebragt door de overijling van koning Wilhelm I, door zoover af te wijken van het stelsel van non-interventie, hetwelk de algemeene regel voor de Europesche politiek was.

Tusschen de voorzorgs-maatregelen, welke door de bijzondere toestand waarin Pruissen verkeert noodzakelijk waren en de direkte medewerking welke het Rusland verleent, bestaat in de oogen van het Fransche gouvernement een verschil hetwelk Pruissen niet uit het oog had mogen verliezen. Tot staving van dat gevoelen beroept datzelfde gouvernement zich op de weigering, welke het van Pruissen ontving, om Fransche troepen door het gebied van den Duitschen bond te laten trekken tijdens den oorlog in het Oosten ter versterking van het Oostenrijksche legercorps in de Donau-Vorstendommen.

Pruissen beweerde toen dat eene dergelijke vergunning de onzijdigheid van Duitschland zou schenden."

Over Frankrijk spreekt de *Europe* daarna als volgt:

„Frankrijk heeft die omstandigheid niet vergeten en het meent zich ten volle geregtigd om Pruissen te herinneren dat, zoolang in de Poolsche provincien welke tot de kroon van Wilhelm I behooren de rust niet ernstig wordt bedreigd, elke conventie gelijk die welke gesloten is tusschen Pruissen en Rusland, eene schending daarstelt van de regelen eener ware en opregte onzijdigheid."

De *Europe* voegt er ten slotte bij dat het die omstandigheden uit verschillende bronnen heeft geput, welke allen veel waarde hebben en elkander bevestigen.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Naam van het schip.	Gezagvoerder	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
April 24	Ned. Ind.	Naim Balgijer.	Sech Iam. b. Moht. Almainie.	164	Grissee.	24 April.	geen.	Soerabaja.	...

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Benam.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
April. 24	Zr. Ms.	Stooms.	Citadel van Antwerpen.	Kapt. Luit. ter zee G. P. J. Mossel.	Batavia via Bawean.

In lading en ter reede liggende Schepen te Soerabaya.

VLAG.	BENAM.	NAMEN DER SCHEPEN.	LASTEN.	GEZAGVOERDER.	BESTEMMING.	AGENTEN.
Zr. Ms.	Korvet.	Juno.	.....	Kapt. t/z. J. J. v. d. Moore.	Wachtschip.	...
»	»	P. Maurits der Nederlanden.	.....	» » H. Kemper.	...	...
»	Stooms.	Samarang.	.....	Luit. » 2de klasse Cousin.	...	...
Gouvernements	Stoomer	Draak.	.....	A. Smit.	...	...
»	»	Java.	.....	H. F. Bernoster.	...	...
Nederlandsche	Bark	Pieter Schoenmakers.	372	J. J. van Varelen.	In Reparatie.	Fraser Eaton & Co.
»	»	Vertrouwen.	288	F. de Vos.	Nederland.	id.
»	»	H. Gerardina Susanna.	303	A. Sissingh.	id.	id.
Engelsche	»	Leadingstar.	105	W. Graham.	id.	id.
Nederlandsche	»	Ludwig.	254	C. A. Engelund.	id.	id.
»	»	Robertus Hendrikus.	397	R. H. Muller.	id.	id.
»	»	Vrede.	399	D. van der Plas.	id.	id.
Hamb.	Brik	Mathilde.	101	J. C. Peterssen.	...	id.
Engelsche	Schip	John Matthie.	283	J. Williams.	...	B. Kopersmit & Co.
Ned. Ind.	»	Ambon.	182	W. Vogel.	...	W. Cores de Vries.
»	»	Padang.	.....	....	...	id.
Nederlandsche	»	Remigius Adolphus.	398	D. Forbes Browning.	Nederland.	id.
»	»	Neêrlands Indië.	.....	Detering.	Onbepaald.	Mc. Lennan & Co.
»	Bark	Generaal de Stuers.	296	J. C. Viersma.	id.	id.
»	»	Maria Louise Antoinette.	318	A. Muijsson.	id.	id.
»	»	Amazone.	232	J. E. Kramer.	id.	J. F. van Leeuwen & Co.
»	»	St. Jan.	308	C. Lommerse.	id.	E. Ten Brinck & Co.
»	»	Scheveningen.	153	J. K. Annokkee.	id.	id.
»	»	Min. van Hall.	219	O. de Haas.	...	id.
»	»	Soerabaya Packet.	262	S. C. J. Olivier.	Nederland.	Arnold & Co.
»	»	Hermina Marie Elizbt.	173	W. Bonjer.	id.	Hill Breekman & Co.
»	Schip	Quintet.	372	G. F. Wiegmink.	id.	B. J. van Eck & Co.
»	»	Neêrlands Indie.	466	W. van Essen.	id.	id.
»	Bark	Johanna Elisabeth.	.....	N. Burhoven Junius.	In Reparatie.	P. Kervel & Co.
»	Brik	Henriette.	.....	G. J. Gerrits.	...	...
»	»	Bernard Agnes.	243	B. Ordeman.	...	...

In- en Uitvoer te Soerabaya van den 24sten April 1863.

UITVOER.

Naar Nederland via Pasoeroean en Probolingo per Nederl. schip *Minister van Hall*, gezagv. O. DE HAAS.

100 pic. rotting, 320 pic. rijst, 2000,02 pic. suiker, FRASER EATON & Co.

5 coll. diversen, SCHEEPMAKER.

385 pic. koffij, B. KOPERSMIT & Co.

Naar Nederland per Zweeds. schip *Ludwig*, gezagv. C. A. ENGELUND.

952 stuks koehuiden, MATHIEU EBBS RUIJS & Co.

633,55 pic. tabak, MC. LENNAN & Co.

49 coll. kajoepoetie olie, 1418 stuks koehuiden, 481 stuks buffelhuiden, 1093,03 pic. suiker, 2120,15 pic. tabak, 470,77 pic. koffij, FRASER EATON & Co.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 ℔ pic. ƒ 14 op lev. afged.
KOFFIJ ℔ pic. ƒ 42.— } nom.
Id. West-Ind. bereid. ℔ pic. ƒ 43.— } nom.
RIJST (carga) per koijang ƒ 120.—
Id. (witte) » » » 190 @ 200.—
ARAK (per legger) ƒ 60.—
ROTTING per pic. ƒ 6¾ @ 8½.—
SAPANHOUT ℔ pic. ƒ 3.—
WISSELKOERS pari @ 101 %.—
VRACHTEN zwaar goed schaarsch ƒ 40.—
ligt goed ƒ 60.—

Protestantsche Eeredienst.

Zondag 26 April 1863.
's morgens te half negen ure
Ds. SCHIFF.

Roomsch-Katholieke Eeredienst.

Zondag 26 April 1863.
De Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel hetwelk van geene onderteekening is voorzien stelt de *Redactie* zich verantwoordelijk, zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO., TE SOERABAYA.